

Blokové schéma člověka – krátce

Bohumír Tichánek

- *Ověřme, zda lze změnit spočítatelnost světa. Nutnost užívání iracionálních čísel brání plné přesnosti výpočtů. Využijme geometrii perspektivního vidění.*
- *Hledání příčiny axiomů speciální teorie relativity umožnilo vytvořit následující schémata hmotného člověka.*

* * *

OBSAH

0. Smysl práce
 - 0.1. Klasický názor - I
 - 0.2. Virtuální realita - II
 - 0.2.1. Nezávislé vesmíry
1. Úvod
2. Blokované schéma člověka
 - 2.1. Pozorovatel ~ 2.2. Mysl, hmotné představy ~ 2.3. Převodník ~ 2.4. Procesor ~ 2.5. Všeobecná paměť prostoru ~ 2.6. Časová základna
3. Blokované schéma mnoha tvorů
4. Návaznost opakovaných životů
5. Závěr
Literatura, odkazy

0. Smysl práce

Hledám způsob, jakým nejvlastnější část lidského já, Pozorovatel, získává představu hmotného světa.

Nabízejí se dva známé principy:

- ~ I. Smyslové zážitky jsou zapříčiněné hmotou - klasický názor.
- ~ II. Na hmotu usuzujeme následkem smyslových zážitků - virtuální realita. [1][2][3]

0.1. Klasický názor - I

- Další vesmíry existují, avšak nejsou umístěné v našem 3D prostoru. Jinak by se nejednalo o jiné vesmíry.
- Nikdy se jim nepřiblížíme? To by mohlo být nevědeckým názorem.
- Přiblížíme se jim? Pak asi nejde o jiné vesmíry.

Jsou-li jiné vesmíry mimo náš Vesmír - pak je situace dnešnímu lidskému posuzování snad až nepřijatelná. Vždyť náš Vesmír zabírá veškerý prostor, který známe...

0.2. Virtuální realita - II

Hmota ať vzniká v naší představě, v lidském vědomí. Pak lze předpokládat smyslové vjemy jako následek nadřazené informatiky. Pokud by ze světa zmizel poslední vnímající tvor, pak by žádná hmota nebyla uvažována.

Televizor nám dává vjemy, podobně jako skutečný svět. Sestavu televizoru vystihuje blokované

schéma činnosti. Totéž lze hledat pro svět, jenž na vědomí pozorovatele působí.

Náš Vesmír ať je takto skrytě provozován Vyšší civilizací. Do ní se po smrti vracíme - v souladu s duchovními přístupy.

0.2.1. Nezávislé vesmíry

Ať je svět daný působením informatiky na vědomí tvora. Pak jedno vědomí lze podrobit vnímání prostoru 2D, jiné zase 3D a další 4D. Skupina několika vědomí je podrobená například vnímání 4D prostoru. Skupina žije ve 4D vesmíru, aniž by jí umělá konstrukce její reality umožnila napojit se na jiné systémy, např. na 2D vesmír.

Neznám důvod, který by vylučoval právě tuto možnost existence našeho světa.

Pojetí světa - promyšleně stvořené skutečnosti - opravňuje fyziku seriózně **uvažovat o větším množství současných vesmírů**, než je jenom ten náš. Takhle lze vytvořit svět, který vědomí tvora dočasně neopouští.

Zaniká námitka - kde by ty další vesmíry byly umístěné!

1. Úvod

Lidské Já - naše vědomí, patří k našemu tělu. Je tvořeno jistým vnímáním sama sebe, Pozorovatelem. Naopak Předkladatele myšlenek - mysl, lze chápat jako podklad, rozdílný od našeho Já. Ostatně, naše Já v dětství bývá stejné jako později. Kdežto schopnost posuzování, přemýšlení, časem narůstá, ale ke stáří může klesat. Myšlení určuje mozek, kdežto původ vlastního Já lze hledat skrytěji.

2. Blokové schéma člověka (obr. 1)

2.1. POZOROVATEL

Mohl by Pozorovatel ²⁾ být příčinou, proč je tu „hmotný“ Vesmír? Můžou být jeho názory dané proudem údajů, které nezískává z hmotného Vesmíru? Nýbrž jako výsledek nadřazené informatiky.

²⁾ Třetí složka --- tichý **pozorovatel**, vykazuje během života hmotného těla jen malou aktivitu. (Poněkud aktivována může být pouze tehdy, pokud zakoušíme silné pozitivní emoce, např. nesobeckou lásku, obdiv ke kráse, atd.). Nejdůležitější kosmická (transcendentní) úloha této složky je však zcela nezávislá na těle. [4]

2.2. MYSL, HMOTNÉ PŘEDSTAVY

Vjemy hmoty neodvozují z jejího rozložení v Euklidově prostoru. Ať je Vesmír uschovává v diskrétní formě (viz 2.5.) a do vnímání tvora ať přicházejí zpracované způsobem (viz 2.3.), jehož hodnotí informatika.

2.3. PŘEVODNÍK

Tvor potřebuje, k úspěšnému přežití, informace o svém okolí. Nejdůležitější bývají blízké děje a proto je vnímaný perspektivní prostor zdůrazňuje. Uplatňuje se nejen u zraku, ale i u sluchu.

Diskrétní geometrii lze převádět do perspektivní geometrie. Přepočtem se nemění souřadnice bodu na pravoúhlých osách ani jeho vzdálenost od počátku (IIv, IIIv). Odvození z diskrétního prostoru nabízí, abychom usuzovali na náš svět jako promyšleně vytvořený. Veškerou hmotu lze umístit jako body v diskrétním prostoru. Z něho se převádí do vnímání tvora.

Obr. 1. Blokové schéma člověka

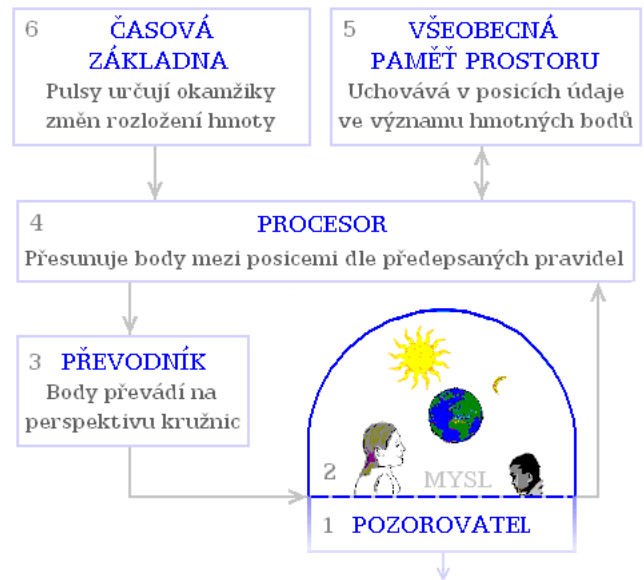
Navazuje na: *Model diskrétního časoprostoru – VIIv*

2.4. PROCESOR

Světový prostor lze přirovnat k rastru obrazovky. Dnešní LCD obrazovky tvoří obraz z naprosto oddělených bodů, ne jako staré vakuové obrazovky. Tím vystihují bodový (diskrétní) prostor matematiky.

Prostor lze vysvětlovat tak, jak nám jej smysly představují - jako spojitý. Ten však může bránit nalezení podstaty času a geometrické konstrukci vícerozměrných prostorů. Rozlišování pulsů, které dodává časová základna, na využitě nebo nevyužitě k pohybu, nabídne až i definici času.

Pravidelně vznikající pulsy (viz 2.6.) zpracovává procesor.

2.5. VŠEOBECNÁ PAMĚŤ PROSTORU

Existenci vícerozměrných prostorů vysvětlujeme také mechanickými modely. Sestavou **z oddělených bodů** lze, našemu smyslovému vnímání, přiblížit čtyřrozměrný i ještě bohatší prostor. Jimi lze, našemu smyslovému vnímání, přiblížit čtyřrozměrný i ještě bohatší prostor. (Viz 4D krychle). Oddělené pozice, jako podstata prostoru, jsou nachystané výskytu hmotných bodů.

2.6. ČASOVÁ ZÁKLADNA

Zdroj pulsů - časová základna Vesmíru nabízí zdůvodnit jak stálou rychlost světla, tak i provázání času s prostorem. Axiomům speciální teorie relativity a Lorenzovým transformacím se nabízí příčina. Nabídnutý generátor pulsů přibližuje způsoby, jež vedou až ke smyslovému vnímání.

3. Blokové schéma mnoha tvorů (obr. 2)

1. POZOROVATEL - nezávislý na těle - A, B, C,...
2. MYSL, HMOTNÉ PŘEDSTAVY - vjemy hmoty. Neodvozují je z rozložení hmoty v Euklidově prostoru
3. PŘEVODNÍK - pravoúhle uspořádané body přepočítává na perspektivu oblých kružnic
4. PROCESOR - přesunuje body mezi pozicemi podle předepsaných pravidel
5. VŠEOBECNÁ PAMĚŤ PROSTORU - Akáša³⁾ - uchovává v pozicích údaje ve významu hmotných bodů
6. ČASOVÁ ZÁKLADNA - tvoří pulsy, jež určují okamžiky změn rozložení hmoty

³⁾ Akáša (sanskrt) - stavební látka stvoření, která souvisí s prostorem.[5]

Obr. 2. Blokové schéma tvorů

Časovou základnu navrhuji společnou všem dějům, všem tvorům, tak jak Sluneční soustavu dosud známe.

Údaje o bodech hmoty schraňuje Akáša. Pokud nemaže minulá umístění, pak se nabízí, že jednou najdeme způsob cesty do záznamu minulosti. Pouhý záznam by nějakými dalšími změnami neohrozil, nezměnil naši současnost. Jenže jsou známy i názory o mnohem promyšlenější sestavě Vesmíru, než kterou dosud běžně uvažujeme.

Psychologie nepopisuje podstatu vědomí sama sebe – konstrukci pozorovatele. Vědomí lze předpokládat sestavené z hmoty o jiné podstatě, než kterou běžně pozorujeme.

4. Návaznost opakovaných životů

Svět, určený smyslovými zážitky a ne hmotou, je nutně promyšleně stvořený. To směřuje k názoru, že lidský život je nejen skrytě pozorovaný, ale i vyhodnocovaný. Lze sledovat činy a i úmysly, způsoby uvažování s konkrétními myšlenkami. Následně pak zhodnotit shodu a neshodu se zákony, platnými ve Vesmíru. Z toho vyplyne výbava či snad osudový předpoklad pro tutéž bytost - pokud se objeví v dalším pozemském životě.

5. Závěr

Svět, zřejmě nám poskytovaný skrytou Civilizací, nijak nezmenšuje osudovou důležitost našeho pobytu v něm! Svou budoucnost určujeme současnými rozhodnutími, bez ohledu na způsoby vysvětlení světa:

- fyzikou dle Euklidova prostoru a z něj odvozených - zakřivených,
- bodovým prostorem s časovou základnou a perspektivou, bez matematických iracionalit.

Poznání promyšlené sestavy Vesmíru zdůrazní další zákony, jež jsou do něho vestavěné.

* * *

Nalézání pravdy, skrývající se v lidském nitru, nemá nic společného s náboženstvím, s tradicí či s minulostí. Pravda je osobní realizace a člověk poctivě hledající absolutní svobodu k ní musí dojít. Zbabělec se schová za svůj materialistický náhled, zůstane raději ve svém "reálném" světě a nepozná klam, iluzornost a síly, jež hýbají s jeho domnělou osobností.

Jaromír Medo - Tajemství řádu nevědomí

Literatura, odkazy

[1] <http://arxiv.org/pdf/0801.0337>

[2] <http://secondlife.com/whatis/?lang=en-US>

[3] <http://www.bottomlayer.com/>

[4] Věda o bohu - Milan Rýzl. Vyd. GEMMA89, s. 25. (Orig. The Scientific Investigation of God) Překlad Lubor Kysučan

[5] Malý mystický slovník naučný - Květoslav Minařík. CANOPUS, Praha 1992, s. 15

